

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

13 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Iurie DIACONU
Ion GUZUN
Victor BOICO

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpatul Lazăr Sergiu și de avocatul Oxana Hamureac în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 02 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

LAZĂR Sergiu Xxxxx, născut la
*xx xxx xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxxx,
r-nul Xxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.06.2020 – 02.02.2021;

Instanța de apel: 24.02.2021 – 20.05.2021;

Instanța de recurs: 12.07.2021 – 13.12.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 02 februarie 2021, Lazăr Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis începând din 02.02.2021, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv din 09.03.2020 până la 02.02.2021, inclusiv.

De la Lazăr Sergiu s-a dispus încasarea în beneficiul lui Xxxxx Xxxxx a

sumeii de 2 645,73 lei, cu titlu de compensație pentru prejudiciul material cauzat și suma de 100 000 lei, cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral cauzat.

De la Lazăr Sergiu s-a dispus încasarea în beneficiul statului a 12 920 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Totodată, prin sentință, a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că **Lazăr Sergiu**, la data de 06 martie 2020, aproximativ la orele 23.00, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliu altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, a comis violarea de domiciliu, încălcând relațiile sociale privind realizarea dreptului persoanei la inviolabilitatea domiciliului, a pătruns și a rămas ilegal în gospodăria lui Xxxxx Xxxxx, situată în s. Xxxxxx r-nul Xxxxxxx.

Continuându-și acțiunile sale infracționale, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, în timp ce se afla în domiciliul victimei Xxxxx Xxxxx din s. Xxxxxx r-l Xxxxxx, s-a apropiat de ultima, intenționând de a întreține un raport sexual, după care a aplicat violența fizică, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii în regiunea capului față de Xxxxx Xxxxx, a dezbrăcat-o forțat de haine, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, și contrar voinței ei a întreținut un raport sexual.

Acțiunile intenționate ale inculpatului au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca *violarea de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia* și în baza art. 171 alin. (1) Cod penal ca *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică*.

Totodată, instanța de judecată a notat că *potrivit rechizitoriului inculpatul Lazăr Sergiu a fost învinuit că la data de 06 martie 2020, aproximativ la orele 23.00, a pătruns și a rămas ilegal în gospodăria lui Xxxxx Xxxxx, situată în s. Iurceni, r-nul Nisporeni, iar la cerințele repetate a proprietarului de a părăsi gospodăria, categoric a refuzat*, acțiunile respective fiind calificate în baza art. 179 alin. (1) Cod penal ca *pătrunderea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei*.

În sensul vizat, instanța de judecată a reținut, că nici din declarațiile părții vătămate și nici din celelalte probe cercetate nu rezultă că partea vătămată a formulat o cerere expresă față de făptuitor de a părăsi domiciliul ei.

Totodată, s-a reținut că în sensul art. 179 Cod penal, nu este necesar să existe un refuz din partea făptuitorului în sens de comunicare, deoarece nu prin răspunsul negativ, ci prin omisiunea făptuitorului de a părăsi de îndată locul unde este indezirabil se încalcă inviolabilitatea domiciliului.

În consecință, nu a fost reținută învinuirea formulată inculpatului Lazăr Sergiu, în partea ce se referă la refuzul lui de a părăsi gospodăria la cerințele părții

vătămate Xxxxx Xxxxx, or, o cerere expresă din partea victimei față de făptuitor de a părăsi domiciliul și un refuz categoric la o asemenea cerere, după cum este indicat în actul de învinuire, nu a existat.

Cu referire la învinuirea formulată în temeiul art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, instanța a notat că, *potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, Lazăr Sergiu a fost învinuit că în continuarea acțiunilor indicate în § 40 din prezenta sentință, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, în timp ce se afla împreună cu mătușa sa Xxxxx Xxxxx Xxxx născută la data de xx xxxx xxxx, la domiciliul ultimei, din s. Xxxxxx r-l Xxxxxx, s-a apropiat de ultima, intenționând de a întreține un raport sexual. Tot atunci, după ce Xxxxx Xxxxx i-a refuzat solicitările menționate, Lazăr Sergiu Xxxxx, în vederea realizării scopului infracțional avut, după ce a aplicat violența fizică, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii în regiunea capului, față de mătușa sa Xxxxx Xxxxx, forțat a dezbrăcat-o de haine, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, contrar voinței și profitând de imposibilitatea de a opune rezistența din partea mătușii sale Xxxxx Xxxxx, intenționat a întreținut un raport sexual în formă obișnuită, acțiunile respective fiind calificate în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie.*

Cu referire la aspectele de fapt ale acestei învinuiri, instanța a notat că, din probele cercetate în ședința de judecată, nu rezultă că inculpatul Lazăr Sergiu ar fi solicitat părții vătămate Xxxxx Xxxxx să întrețină un raport sexual și că ultima ar fi refuzat solicitările respective, or din declarațiile victimei rezultă că făptuitorul s-a năpustit direct asupra ei cu intenția de a întreține un raport sexual.

Astfel, deși acuzatorul de stat a calificat fapta inculpatului, incriminându-i inclusiv faptul că a întreținut un raport sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, totuși, din circumstanțele de fapt ale învinuirii formulate, nu este clar care circumstanțe au impus concluzia că victima s-a aflat în incapacitatea fizică de a opune rezistență făptuitorului sau că se afla într-o stare psihofiziologică care o lipsea de putința de a-și da seama de ceea ce se întâmplă cu ea sau de a-și manifesta voința.

În consecință, instanța a concluzionat că inculpatul a întreținut un raport sexual doar prin constrângerea fizică a victimei, fără a fi prezente celelalte modalități normative ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 171 Cod penal.

Astfel, instanța a notat că pentru a fi reținută varianta agravantă a infracțiunii respective – violul săvârșit asupra unui membru de familie, victima urmează să întrunească calitatea de membru de familie.

Citând prevederile art. 133¹ Cod penal și jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului instanța de fond a notat că învinuirea în partea ce ține de agravanta prevăzută la lit. b²) alin. (1) art. 171 Cod penal, nu este formulată într-o manieră care să respecte dreptul inculpatului de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației dar și încadrarea juridică a faptelor, care este o condiție esențială a echității procedurii.

Dând apreciere încadrării juridice a faptei în temeiul art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, instanța a reținut că din probele cercetate în ședința de judecată, rezultă că inculpatul Lazăr Sergiu și victima Xxxxx Xxxxx, nu locuiesc împreună, iar condițiile impuse de art. 133¹ lit. a) și lit. b) Cod penal, prevederile lit. a) ale art. 133¹ Cod penal, nu sunt aplicabile speței, întrucât lipsește condiția conlocuirii.

Din conținutul învinuirii formulate rezultă că acuzatorul de stat a constatat că Xxxxx Xxxxx este mătușa inculpatului Lazăr Sergiu, fostul soț al victimei (la moment decedat), fiind frate cu tatăl inculpatului Lazăr Sergiu, iar cu referire la prevederile art. 133¹ Cod penal, având în vedere condiția de locuire separată, în mod manifest inculpatul Lazăr Sergiu și partea vătămată Xxxxx Xxxxx nu pot fi considerate persoane aflate în căsătorie sau în divorț.

În continuare, instanța a analizat calitatea victimei ca membru al familiei inculpatului și prin prisma relațiilor de rudenie prevăzută la art. 134 alin. (1) Cod penal, concluzionând că inculpatul Lazăr Sergiu nu este rudă cu Xxxxx Xxxxx, întrucât nu există o legătură bazată pe descendența unei persoane dintr-o altă persoană și nici pe faptul că mai multe persoane au un ascendent comun.

Astfel, s-a notat că, inculpatul Lazăr Sergiu și fostul soț al victimei Xxxxx Xxxxx (la moment decedat), au fost rude de gradul III în linie colaterală, iar căsătoria victimei cu unchiul inculpatului nu este capabilă, în lumina normelor legale relevante, să-i genereze calitatea de rudă.

Într-o altă ordine de idei, instanța de fond a relevat că, inculpatul Lazăr Sergiu și victima Xxxxx Xxxxx nu sunt nici afini, or, în conformitate cu art. 134 alin. (3) Cod penal, rudele unuia dintre soți sunt afinii celuilalt soț, iar în condițiile în care Lazăr Sergiu nu este căsătorit, în mod evident acesta nu poate avea afini.

Inculpatul și victima nu pot avea celelalte calități prevăzute de art. 133¹ lit. b) Cod penal (*copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj)*), însă relația dintre inculpatul Lazăr Sergiu și victima Xxxxx Xxxxx se pretează noțiunii de „soții rudelor”, prevăzută de art. 133¹ lit. a) Cod penal, care, după cum s-a constatat supra, nu este aplicabil speței, întrucât nu se atestă condiția conlocuirii și, mai mult decât atât, unchiul inculpatului și în același timp fostul soț al victimei la moment este decedat, încetând calitatea de soț.

Concluzionând cele expuse, în virtutea prevederilor legale relevante, instanța nu a constatat calitatea specială de membru de familie a victimei Xxxxx Xxxxx, care ar justifica calificarea faptei conform prevederilor art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod

penal, fiind necesar de a recalifica acțiunile inculpatului din prevederile art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal în conformitate cu prevederile art. 171 alin. (1) Cod penal.

În consecință, instanța a conchis că vinovăția inculpatului Lazăr Sergiu a fost probată și urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1) și 171 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse penale.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul adjunct al Procurorului – șef al Procuraturii r-nului Nisporeni, Andrei Lesnic solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lazăr Sergiu să fie condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal la 12 ani închisoare și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 12 ani închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor a menționat:

- deși infracțiunea prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal, este una ușoară, autorul infracțiunii este pasibil a fi supus unei pedepse de până la 2 ani închisoare, deoarece a săvârșit infracțiunea cu intenție directă, comutativ conștient asupra victimei care este rudă a inculpatului și care locuia de una singură, fiind în imposibilitate totală de a opune rezistentă acțiunilor ilegale a ultimului (diferența de vârstă, constituția fiziologică a inculpatului în raport cu victima, ș.a.);

- instanța de fond trebuia să țină cont de cumulul circumstanțelor agravante de caz și ca urmare, să-i aplice inculpatului pedeapsa maximă cu închisoare prevăzută la sancțiunea art. 179 alin. (1) Cod penal, care ar fi fost una corect individualizată, proporțională pericolului social al infracțiunii săvârșite și personalității infractorului;

- probele din dosar au fost apreciate greșit și unilateral, ceea ce a dus la pronunțarea unei hotărâri de recalificare a acțiunilor inculpatului potrivit art. 171 alin. (1) Cod penal, motivându-se că, la caz, relațiile între ultimul și partea vătămată Xxxxx Xxxxx nu întrunesc calitatea de membru de familie în sensul art. 133¹ Cod penal;

- la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de cumulul probatoriului administrat legal în faza urmăririi penale, nu a supus aprecierii și utilității actul eliberat de administrația Primăriei Iurceni, potrivit căruia se atestă că partea vătămată și inculpatul de caz, sunt în grad de rudenie în sensul art. 133¹ Cod penal: "... prin membru de familie se înțelege: soții rudelor, rudele, afinii lor...", unde se atestă că inculpatul este nepotul părții vătămate Xxxxx Xxxxx, adică în grad de rudenie cu primul, prin soțul decedat al acesteia, iar argumentul instanței că decesul ultimului, are drept consecință încetarea rudeniei, nu poate fi aplicat în cazul dat;

- inculpatul din start, având scopul raportului sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie, iar în vederea realizării scopului infracțional avut, a aplicat violența și a întreținut raport sexual contrar voinței părții vătămate Xxxxx Xxxxx.

3.2. *Inculpatul Lazăr Sergiu* solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, pe motiv că probele prezentate de acuzare nu demonstrează vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În motivarea cerințelor menționează:

-învinuirea înaintată este una formală, abuzivă, ilegală, care nu este bazată pe careva probe obiective, dar pe presupuneri;

- martorul Xxxxxx Xxxx la faza de urmărire penală nu a depus declarațiile ce se menționează în fila dosarului 30, declarațiile nu-i aparțin și nici semnătura. Instanța de fond i-a îngădit accesul la justiție conform art. 20 din Constituție, deoarece a depus mai multe cereri de a face cunoștință cu materialele dosarului, iar instanța nu s-a expus lor;

- declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx sunt suspecte, vădit false, fapt constatat la faza de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, apelul inculpatului a fost respins, ca fiind nefondat, admis apelul procurorului, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lazăr Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 20.05.2021, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv din 09.03.2020 până la 20.05.2021, inclusiv.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat că, *Lazăr Sergiu la 06 martie 2020, în jurul orelor 23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, în timp ce se afla împreună cu mătușa sa Xxxxx Xxxxx, la domiciliul ultimei, situat în s. Iurceni, r-nul Nisporeni, s-a apropiat de ultima și verbal o convingea de a întreține un raport sexual.*

Tot atunci, după ce Xxxxx Xxxxx, i-a refuzat solicitărilor menționate, Lazăr Sergiu, în vederea realizării scopului infracțional avut, după ce a aplicat violența fizică față de mătușa sa Xxxxx Xxxxx, forțat a dezbrăcat-o de haine, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, contrar

voinței și profitând de imposibilitatea de a opune rezistența din partea mătușii sale Xxxxx Xxxxx, intenționat a întreținut un raport sexual în formă obișnuită.

Colegiul penal a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Lazăr Sergiu a comis infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal - *violul, adică, raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie.*

Colegiul penal a atestat că instanța de fond corect a constatat că Lazăr Sergiu, la data de 06 martie 2020, aproximativ la orele 23.00, având scopul pătrunderii ilegale în domiciliul altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, a comis violarea de domiciliu, încălcând relațiile sociale privind realizarea dreptului persoanei la inviolabilitatea domiciliului, a pătruns și a rămas ilegal în gospodăria lui Xxxxx Xxxxx, situată în s. Xxxxxx r-nul Xxxxxxx.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Lazăr Sergiu a comis infracțiunea prevăzută la art. 179 Cod penal – violarea de domiciliu.

Cu toate că inculpatul Lazăr Sergiu nu recunoaște vina în comiterea faptelor imputate, prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod Penal, susținând că, nu a săvârșit careva acțiuni ilegale în privința părții vătămate Xxxxx Xxxxx, Colegiul penal a concluzionat că vina lui privind săvârșirea violului se probează, cu certitudine, prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, precum: *declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx;*

- *declarațiile martorilor Xxxxxx Xxxxx; Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx;*

- *procesul-verbal de consemnare a plângerii orale din data de 09 martie 2020;*

- *înregistrarea informației la unitatea de gardă a IP Nisporeni, din data de 09 martie 2020, prin care s-a stabilit că, Xxxxx Xxxxx, a fost agresată fizic de către persoane necunoscute;*

- *procesul-verbal de ridicare din data de 07 aprilie 2020, prin care de la Tăbîrță Ludmila au fost ridicate patru file format A4 pe care sunt imprimare mesaje și imagini foto de pe rețeaua de socializare „Messenger”. (f.d. 65-66)*

- *procesul-verbal de examinare a obiectului, din data de 07 aprilie 2020, și patru file format A4, pe care sunt imprimare mesaje și imagini foto de pe aplicația „Messenger”. Pe filele format A4 sunt imprimare mesaje și imagini foto de pe aplicația Facebook/Messenger, ridicate de la Xxxxxx Xxxx. Fila nr. 1 conține mesaje text și imaginea unei persoane de gen masculin înregistrată pe rețeaua Facebook cu numele „Serii Lazăr”. Mesajele sunt expediate părții vătămate Xxxxx Xxxxx pe data de 19 martie 2020, ora 04.28, cu textul: „Buna tata xxxx, ma rog si ma iarta, nu si suparata ti rog pe mine, eu nu tam vrut niciun rau, dacă o să*

dorești să ma ierți, mie imi da drumu, intelegeme te rog frumos si iartama, nu ma baga tata xxxx, fa in fata lu dumnezeu o fapta de iertare te rog, Dumnezeu sate păzească". Fila nr. 2 și 3 conține mesaje text și imaginea unei persoane de gen masculin înregistrată pe rețeaua Facebook cu numele „Serii Lazăr”. Mesajele sunt expediate lui Xxxxx Xxxxx (fiica părții vătămate) pe data de 29 martie 2020, ora 08.36, cu textul: „*Buna Xxxxx cineva ride de noi, eu nam făcut asa ceva, ma jur, Xxxxx sintem niamuri, Xxxxx vorbește te rog mult cu mamicta, Xxxxx cesava deie ca sami faceți rau sa ma bagati în pușcărie, nuva ginditi ca viata le intoarce pe toate inapoi, Xxxxx da tare mult sa avem suflet in noi*”. Fila nr. 4 conține mesaje text și imaginea unei persoane de gen masculin înregistrată pe rețeaua Facebook cu numele „Serii Lazăr”. Mesajele sunt expediate lui Xxxxx Xxxxxx (cumnata părții vătămate) cu textul: „*Salut Xxxxx, vorbește te rog cu ion sa vorbească cu mamixasa duca sas a la procuratura sa depue o cerere finea ma iarta, te rog tare mult, e alt ceva la mijloc asa ceva nafost*” (ortografia textelor preluată).

- *procesului verbal de cercetare la fața locului*, potrivit căruia, de pe patul din dormitor au fost ridicate o plapumă de culoare gri, o față de ogheal de culoare cafenie cu buline albe, două perechi de pantaloni, o cămașă de noapte de damă, o pereche de chiloți culoare albă, o bucată de ștergar pe care s-au depistat pete de culoare brună roșietică, asemănătoare cu sângele;

- *raportul de expertiză judiciară nr. 202024P0071 din 16 aprilie 2020*, din care rezultă că la Xxxxx Xxxxx, s-au depistat echimoză de pe umărul drept, care, a fost cauzată în rezultatul loviturii cu un obiect dur contondent, care putea fi palma, posibil în timpul opunerii rezistenței, nu condiționează dereglarea sănătății și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată;

- *raportul de expertiză judiciară nr. 20200500136 din 28 mai 2020*, din care rezultă că în fragmentele din ștersăturile gălbui-deschise de pe ștergar, ridicat din domiciliul lui Xxxxx Xxxxx s-a depistat sânge, însă determinarea apartenenței de specie nu a fost posibilă din cauza materialului biologic insuficient. În fragmentele din petele examinate de pe cuvertură, fața de plapumă, pantaloni din tricotaj subțire sur, bluza de noapte și lenjeria ridicată din domiciliul lui Xxxxx Xxxxx, spermatozoizi nu s-au depistat. Pe suprafață, perechi de pantaloni firma „inextenso” și pantaloni firma „via delle Vanita” ridicate din domiciliul lui Xxxxx Xxxxx urme suspecte asemănătoare cu secreții la lumina zilei și razelor ultraviolete n-au fost observate;

- *raportul de cercetare biologică nr. 202005B0494 din 08 aprilie 2020* întocmit de către expertul judiciar Glavan Diana, în frotiurile și tamponul cu conținut vaginal prelevate de la Xxxxx Xxxxx nu au fost depistați spermatozoizi. (f.d. 60-62) - procesul-verbal de examinare din data de 10 martie 2020, în care au fost fixate rezultatele examinării obiectelor ridicate din domiciliul părții vătămate Xxxxx Xxxxx în cadrul cercetării la fața locului. În cadrul examinării bucății de ștergar, s-au stabilit existența unor urme de culoare brună-cenușie, asemănătoare

cu sângele.

Analizând declarațiile martorilor Xxxxx Xxxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, cât și probele scrise, apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că ele indică direct la circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către Lazăr Sergiu, demonstrând cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (1) lit. b²) Cod penal și anume în violul lui Xxxxx Xxxxx și care combat concluzia instanței de fond precum că faptele lui Lazăr Sergiu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal a apreciat critic afirmațiile inculpatului Lazăr Sergiu precum că, nu a întreținut un raport sexual fără consimțământul părții vătămate Xxxxx Xxxxx, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală și sunt combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod Procedură Penală, demonstrând astfel vinovăția lui în comiterea faptelor imputate.

Colegiul penal a concluzionat că, nerecunoașterea vinovăției de către Lazăr Sergiu, de comiterea faptelor imputate nu echivalează cu reîncadrarea acțiunilor, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptelor încriminate și o califică ca o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuit, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesual penală, nerecunoașterea vinovăției de către Lazăr Sergiu, fiind apreciată ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare.

Partea acuzării a înaintat învinuirea corectă a lui Lazăr Sergiu în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod Penal, însă instanța de fond incorect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 171 alin. (1) Cod Penal.

Astfel, instanța de fond în urma examinării procesului penal de acuzare a inculpatului Lazăr Sergiu a dat o apreciere greșită și unilaterală a probelor din dosar, pronunțând o hotărâre de recalificare a acțiunilor acestuia potrivit art. 171 alin. (1) Cod penal, motivând că, la caz relațiile între ultimul și partea vătămată Xxxxx Xxxxx nu întrunesc calitatea de membru de familie în sensul art. 133¹ Cod penal, iar vinovăția inculpatului este confirmată prin materialele cauzei penale administrate la etapa urmăririi penale, pe declarațiile părții vătămate și a martorilor de caz, precum și a celor care au combătut versiunile înaintate în apărarea sa de către inculpat, declarații care deși corect au fost consemnate în partea descriptivă a sentinței contestate, însă fiind apreciate greșit de către instanța de fond.

Colegiul penal a conchis, că la pronunțarea sentinței contestate, instanța de fond nu a luat în considerație cumulul probatoriului administrat legal în faza

urmăririi penale, nu a supus aprecierii și utilității actul eliberat de administrația Primăriei Iurcenii, potrivit căruia se atesta că partea vătămată și inculpatul de caz, sunt în grad de rudenie în sensul art. 133¹ Cod penal: *"... prin membru de familie se înțelege: soții rudelor, rudele, afinii lor..."*, unde se atesta că inculpatul Lazăr Sergiu este nepot cu partea vătămată Xxxxx Xxxxx, adică în grad de rudenie cu primul prin soțul decedat al acesteia, iar argumentul instanței că decesul ultimului pe cale de consecință atestă încetarea rudeniei.

Colegiul penal, a statuat că, astfel de situație este inadmisibilă deoarece contravine reglementărilor procedurale prevăzute la art. 101 Cod de procedură penală, care statuează că fiecare probă se apreciază separat, iar toate probele în ansamblu prin prisma coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal a citat prevederile art. 2181 Cod civil, potrivit cărora, *din clasa a patra de moștenitori legali fac parte străbunicii defunctului și descendenții acestora. Dacă la momentul deschiderii moștenirii străbunicul și/sau străbunica sunt în viață, moștenesc numai ei. Dacă sunt mai mulți, ei moștenesc în cote succesoriale egale, indiferent de faptul dacă aparțin aceleiași linii sau liniilor diferite. Dacă la momentul deschiderii moștenirii străbunicii și străbunicele nu sunt în viață, moștenește acela dintre descendenți care se află într-un grad de rudenie mai apropiat cu defunctul. În cazul în care mai multe persoane se află în același grad de rudenie, aceștia moștenesc în cote succesoriale egale.*

Astfel, ținând cont de prevederile art. 2181 Cod civil, coroborate cu prevederile art. 134 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal a conchis că, inculpatul Lazăr Sergiu este moștenitor legal, gradul patru de afinitate, în raport cu partea vătămată Xxxxx Xxxxx, ceea ce înseamnă că inculpatul și partea vătămată, prin prisma art. 133¹ lit. b) Cod penal, sunt membri de familie.

În consecință, instanța de apel a reținut dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul Lazăr Sergiu, din start, având scopul raportului sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, a săvârșit asupra unui membru de familie, iar în vederea realizării scopului infracțional avut, a aplicat violența și a întreținut raport sexual contrar voinței părții vătămate Xxxxx Xxxxx, prin ce a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și în acțiunile acestuia există elementele infracțiunii indicate mai sus.

La numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului Lazăr Sergiu, instanța a ținut cont de aspectele săvârșirii infracțiunii, pericolul social și gradul prejudiciabil, personalitatea inculpatului, că s-a stabilit, în calitate de circumstanță agravantă, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, concluzionând că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel este atacată în termen, cu recursuri ordinare de către inculpatul Lazăr Sergiu și de avocatul acestuia, Oxana Hamureac, care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului indică următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare referitor la caracterul confuz și divergent a declarațiilor părții vătămate Xxxxx Xxxxx, cât și la examinarea cauzei în instanța de fond;

- deși a pus la baza condamnării inculpatului declarațiile părții vătămate, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că declarațiile părții vătămate la etapa urmăririi penale și în fața instanței de judecată, sunt contradictorii;

- la ședința din 25.08.2020, partea vătămată a declarat că nu știe dacă a avut loc raportul sexual, iar careva urme ale raportului sexual atât pe corpul părții vătămate cât și în perimetrul locului unde se presupune că ar fi avut loc actul sexual, nu au fost depistate;

- soluția instanței de apel, de recalificare a acțiunilor inculpatului conform art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, este una eronată, deoarece partea vătămată nicidecum nu poate fi considerată membru de familie a inculpatului, din motiv că unchiul acestuia (soțul părții vătămate), a decedat, ceea ce a dus la încetarea rudeniei. Astfel, inculpatul nicidecum nu poate fi considerat nepotul victimei, din motivul că relațiile între aceștia nu întrunesc calitatea de membru de familie, în sensul art. 133¹ Cod penal.

5.2. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, pe marginea recursului declarat, procurorul, a depus referință, pledând pentru declararea recursului inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit cărora *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a

dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu prevederile art. 441 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală invocate de recurent, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, respectiv faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală și nu a făcut o analiză suficientă probelor prezentate cu expunerea argumentărilor sale, iar probele administrate în cauză, nu au fost verificate și apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar în ansamblu - în coroborare cu alte probe.

Astfel, se reține că potrivit rechizitoriului, inculpatul Lazăr Sergiu se învinuiește că *„la 06 martie 2020, în jurul orelor 23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, în timp ce se afla împreună cu mătușa sa Xxxxx Xxxxx, la domiciliul ultimei, situat în s. Iurceni, r-nul Nisporeni, s-a apropiat de ultima intenția fiind, de a întreține un raport sexual.*

Tot atunci, după ce Xxxxx Xxxxx, i-a refuzat solicitărilor menționate, Lazăr Sergiu, în vederea realizării scopului infracțional avut, după ce a aplicat violența fizică față de mătușa sa Xxxxx Xxxxx, forțat a dezbrăcat-o de haine, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, contrar voinței și profitând de imposibilitatea de a opune rezistența din partea mătușii sale Xxxxx Xxxxx, intenționat a întreținut un raport sexual în formă obișnuită”

Acțiunile inculpatului au fost calificate conform prevederilor art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, ca *viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit asupra unui membru de familie.*

La examinarea cauzei în prima instanță, prin sentință, Lazăr Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, constatându-se că acesta a săvârșit violul, *adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică în următoarele circumstanțe:*

”...urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, în timp ce se afla în domiciliul victimei Xxxxx Xxxxx din s. Xxxxxx r-l Xxxxxx, s-a apropiat de ultima, intenționând de a întreține un raport sexual, după care a aplicat violența fizică, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii în regiunea capului față de Xxxxx Xxxxx, a dezbrăcat-o forțat de haine, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, și contrar voinței ei a întreținut un raport sexual.”

Astfel, Colegiul largit notează că prima instanță, examinând cauza în fond a exclus din învinuirea adusă inculpatului Lazăr Serghei agravanta prevăzută la lit. b²) alin. (2) al art. 171 Cod penal – *violul săvârșit asupra unui membru de familie*, cât și modalitatea normativă a componentei de infracțiune prevăzută la art. 171 Cod penal - *profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra.*

La încadrarea acțiunilor conform prevederilor art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, ca *viol, săvârșit asupra unui membru de familie*, se va ține cont de dispozițiile art. 133¹ Cod penal, care stabilește că *prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de colocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj).*

La caz, soluția instanței de apel, privind condamnarea inculpatului Lazăr Serghei în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, cu reținerea faptei așa cum a fost aceasta incriminată în rechizitoriu, adică fără indicarea dispozițiilor directe ale legii ce stabilesc calitatea de membru de familie a „mătușii” conform art. 133¹

Cod penal, cât și cu reținerea în sarcina acestuia a modalității normative „profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra”, reprezintă o situație incompatibilă cu prevederile art. 6 § 3 lit. a) din Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale care statuează că orice acuzat, are în special, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, cât și jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin informarea acuzatului în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, se înțelege aducerea la cunoștința acestuia a faptelor materiale ce i se reproșează și a calificării juridice ce li se dau (*hotărârea Bricmont v. Belgia nr. 10959/1989 din 16.03.1989*).

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că, dispozițiile textului redat de art. 6 § 3 lit. a) din Convenție, stipulează cert că, autoritățile naționale urmează să depună o maximă diligență cu privire la modul în care se face notificarea acuzației către cel interesat, deoarece actul de acuzare are un rol determinant în procesul penal. Totodată, art. 6 § 3 lit. a) din Convenție, garantează acuzatului dreptul la informare detaliată asupra acuzației aduse (*hotărârea Husain v. Italia din 26.09.2006*).

Principiul *nulla poena sine lege, nullum crimen sine lege*, stabilit la art. 7 din Convenția Europeană impune în primul rând ca legislația să definească în mod clar încălcările și sancțiunile aplicabile în cazul săvârșirii acțiunii sau a omisiunii interzise. Condiția este îndeplinită atunci când justițiabilul poate stabili, plecând de la textul dispoziției pertinente și, dacă este cazul, cu ajutorul interpretării care este dată acestui text de către instanțe, *care sunt acțiunile și omisiunile care angajează răspunderea sa* (*a se vedea Coëme și alții v. Belgia, 22 iunie 2000, § 145; Vasiliauskas v. Lituania, 20 octombrie 2015, § 154*). Așadar, persoanele trebuie să cunoască normele dreptului penal pentru a putea să-și adapteze comportamentul în funcție de acestea.

În sensul vizat, Colegiul largit constată, că prevederile art. 133¹, 134 Cod penal, cât și ale art. 2181 Cod Civil, la care face trimitere instanța de apel, nu operează cu termenul de „mătușă”.

Mai mult ca atât, conținutul normelor sus-menționate, și în special art. 133¹, în baza căruia se determină calitatea de *membre de familie* a victimei, stabilesc în mod exhaustiv în baza căror criterii victima infracțiunii prevăzute la art. 171 Cod penal, deține calitatea de membru de familie.

Având în vedere modul abstract în care a fost formulată învinuirea în partea ce ține de incriminarea agravantei prevăzute de lit. b²) alin. (2) art. 171 Cod penal, și care a fost întocmai reținută de instanța de apel, fără a indica și a face trimitere exactă la prevederile art. 133¹ Cod penal, în temeiul cărora a fost constată calitatea respectivă a victimei, Colegiul largit notează că învinuirea nu a fost formulată într-o manieră în care să respecte dreptul inculpatului de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzat și pe care se

bazează acuzația, dar și încadrarea juridică a faptelor, și aceasta în mod detaliat, or în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat, și deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanța o poate reține împotriva sa, este o condiție esențială a echității procedurii.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit, va reține argumentele expuse de prima instanță, care a statuat că, „...din probele cercetate în ședința de judecată rezultă că inculpatul Lazăr Sergiu și victima Xxxxx Xxxxx, nu locuiesc împreună.

Respectiv, având în vedere condițiile impuse de art. 133¹ lit. a) și lit. b) Cod penal, prevederile lit. a) ale art. 133¹ Cod penal, nu sunt aplicabile speței, întrucât lipsește condiția conlocuirii.

Din conținutul învinuirii formulate, rezultă că acuzatorul de stat a constatat că Xxxxx Xxxxx este **mătușa** inculpatului Lazăr Sergiu, fostul soț al victimei (la moment decedat), fiind frate cu tatăl inculpatului Lazăr Sergiu.

Astfel, cu referire la prevederile art. 133¹ Cod penal, având în vedere condiția de locuire separată, în mod manifest inculpatul Lazăr Sergiu și partea vătămată Xxxxx Xxxxx nu pot fi considerate persoane aflate în căsătorie sau în divorț.

În continuare, instanța urmează să aprecieze dacă persoanele respective sunt rude conform art. 134 alin. (1) Cod penal. Astfel, prin rudenie se înțelege legătura bazată pe descendența unei persoane dintr-o altă persoană sau pe faptul că mai multe persoane au un ascendent comun. În primul caz, rudenia este în linie dreaptă, iar în al doilea caz – în linie colaterală.

Instanța notează că inculpatul Lazăr Sergiu nu este rudă cu Xxxxx Xxxxx, întrucât nu există o legătură bazată pe descendența unei persoane dintr-o altă persoană și nici pe faptul că mai multe persoane au un ascendent comun.

Astfel, inculpatul Lazăr Sergiu și fostul soț al victimei Xxxxx Xxxxx (la moment decedat), au fost rude de gradul III în linie colaterală, iar căsătoria victimei cu unchiul inculpatului nu este capabilă, în lumina normelor legale relevante, să-i genereze calitatea de rudă.

Într-o altă ordine de idei, instanța relevă că inculpatul Lazăr Sergiu și victima Xxxxx Xxxxx nu sunt nici afini, or, în conformitate cu art. 134 alin. (3) Cod penal, rudele unuia dintre soți sunt afinii celuilalt soț.

În condițiile în care Lazăr Sergiu nu este căsătorit, în mod evident acesta nu poate avea afini. Cu certitudine, inculpatul și victima nu pot avea celelalte calități prevăzute de art. 133¹ lit. b) Cod penal (copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj)).

Instanța notează că relația dintre inculpatul Lazăr Sergiu și victima Xxxxx Xxxxx se pretează noțiunii de „soții rudelor”, prevăzută de art. 133¹ lit. a) Cod penal, care, după cum s-a constatat supra, nu este aplicabil speței, întrucât nu se

atestă condiția conlocuirii și, mai mult decât atât, unchiul inculpatului și în același timp fostul soț al victimei la moment este decedat, încetând calitatea de soț.”

Subsidiar, Colegiul lărgit notează că, instanța de apel, rejudecând cauza și dispunând admiterea apelului declarat de procuror, deși a reținut în sarcina inculpatului Lazăr Sergiu și modalitatea normativă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 Cod penal - profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, a omis să combată motivele indicate de prima instanță, precum că „... deși acuzatorul de stat a calificat fapta inculpatului, incriminându-i inclusiv faptul că a întreținut un raport sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, totuși, din circumstanțele de fapt ale învinuirii formulate, nu este clar care circumstanțe au impus concluzia că victima s-a aflat în incapacitatea fizică de a opune rezistență făptuitorului sau că se afla într-o stare psihofiziologică care o lipsea de putința de a-și da seama de ceea ce se întâmplă cu ea sau de a-și manifesta voința”.

În sensul vizat, Colegiul lărgit reține soluția primei instanțe, de excludere a modalității normative de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 171 Cod penal - profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, ținând cont de faptul că imposibilitatea de a se apăra presupune incapacitatea fizică de a opune rezistență făptuitorului (în virtutea defectelor fizice, a oboselii excesive, a unei poziții incomode în care a fost surprinsă victima etc.).

Imposibilitatea de a-și exprima voința presupune o stare psihofiziologică ce lipsește victima de putința de a-și da seama de ceea ce se întâmplă cu ea sau de a-și manifesta voința (în cazul vârstei fragede, a oligofreniei, a altor stări patologice de natură psihică, a somnului hipnotic sau letargic, a leșinului, a comei, a morții clinice etc.). Profitarea făptuitorului de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința înseamnă că făptuitorul și-a dat seama de situația dificilă a victimei și a folosit prilejul pentru a întreține cu ea un raport sexual. Însă, la caz, se constată că acuzarea nu a demonstrat că victima s-ar fi aflat în incapacitatea fizică de a opune rezistență făptuitorului sau că se afla într-o stare psihofiziologică care o lipsea de putința de a-și da seama de ceea ce se întâmplă cu ea sau de a-și manifesta voința care să impună necesitatea calificării acțiunilor inculpatului cu reținerea modalității normative imposibilitatea victimei de a se apăra.

Astfel, prima instanță a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală la faza de urmărire penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte și just a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Lazăr Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică*.

În opinia Colegiului, întemeiat și argumentat au fost puse la baza sentinței

pronunțate de prima instanță declarațiile părții vătămate Xxxxx Xxxxx; declarațiile martorilor Tăbîrță Ludmila; Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx, Xxxxxx Xxxx; procesul-verbal de consemnare a plângerii orale din data de 09 martie 2020; înregistrarea informației la unitatea de gardă a IP Nisporeni, din data de 09 martie 2020, prin care s-a stabilit că, Xxxxx Xxxxx, a fost agresată fizic de către persoane necunoscute; procesul-verbal de ridicare din data de 07 aprilie 2020, prin care de la Tăbîrță Ludmila au fost ridicate patru file format A4 pe care sunt imprimate mesaje și imagini foto de pe rețeaua de socializare „Messenger”. (f.d. 65-66); procesul-verbal de examinare a obiectului, din data de 07 aprilie 2020, și patru file format A4, pe care sunt imprimate mesaje și imagini foto de pe aplicația „Messenger”. Pe filele format A4 sunt imprimate mesaje și imagini foto de pe aplicația Facebook/Messenger, ridicate de la Xxxxxx Xxxx. Fila nr. 1 conține mesaje text și imaginea unei persoane de gen masculin înregistrată pe rețeaua Facebook cu numele „Serii Lazăr”. Mesajele sunt expediate părții vătămate Xxxxx Xxxxx pe data de 19 martie 2020, ora 04.28, cu textul: „Buna tata xxxx, ma rog si ma iarta, nu si suparata ti rog pe mine, eu nu tam vrut niciun rau, dacă o să dorești să ma ierți, mie imi da drumu, intelegeme te rog frumos si iartama, nu ma baga tata xxxx, fa in fata lu dumnezeu o fapta de iertare te rog, Dumnezeu sate păzească”. Fila nr. 2 și 3 conține mesaje text și imaginea unei persoane de gen masculin înregistrată pe rețeaua Facebook cu numele „Serii Lazăr”. Mesajele sunt expediate lui Xxxxx Xxxxx (fiica părții vătămate) pe data de 29 martie 2020, ora 08.36, cu textul: „Buna Xxxxx cineva ride de noi, eu nam făcut asa ceva, ma jur, Xxxx sintem niamuri, Xxxx vorbește te rog mult cu mamicta, Xxxx cesava deie ca sami faceți rau sa ma bagati în pușcărie, nuva ginditi ca viata le intoarce pe toate inapoi, Xxxx da tare mult sa avem suflet in noi”. Fila nr. 4 conține mesaje text și imaginea unei persoane de gen masculin înregistrată pe rețeaua Facebook cu numele „Serii Lazăr”. Mesajele sunt expediate lui Xxxxx Xxxxxx (cumnata părții vătămate) cu textul: „Salut Xxxxx, vorbește te rog cu ion sa vorbească cu mamixasa duca sas a la procuratura sa depue o cerere finea ma iarta, te rog tare mult, e alt ceva la mijloc asa ceva nafost”; raportul de expertiză judiciară nr. 202024P0071 din 16 aprilie 2020, din care rezultă că la Xxxxx Xxxxx, s-au depistat echimoză de pe umărul drept, care, a fost cauzată în rezultatul loviturii cu un obiect dur contondent, care putea fi palma, posibil în timpul opunerii rezistenței, nu condiționează dereglarea sănătății și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare neînsemnată; raportul de expertiză judiciară nr. 20200500136 din 28 mai 2020; raportul de cercetare biologică nr. 202005B0494 din 08 aprilie 2020; procesul-verbal de examinare din data de 10 martie 2020, în care au fost fixate rezultatele examinării obiectelor ridicate din domiciliul părții vătămate Xxxxx Xxxxx în cadrul cercetării la fața locului.

Totodată, Colegiul notează poziția ambiguă a apărării, care pe de o parte solicită achitarea inculpatului, iar pe de altă parte, menționează că instanța de apel

incorect a reținut calitatea de „*membreu de familie*” a victimei, nefiind clară poziția apărării referitor la soluția instanțelor inferioare.

În sensul vizat, Colegiul lărgit nu va reține argumentele recurențelor precum că inculpatul nu este vinovat și că declarațiile părții vătămate ar fi false, or declarațiile părții vătămate, în cele mai relevante părți ale acestora, coroborează cu versiunea acesteia comunicată la scurt timp după săvârșirea infracțiunii martorilor XXXXXX XXXX, XXXXXX XXXX, Tăbîrță Ludmila și XXXXXX XXXX, care au dat declarații consecvente și lipsite de echivoc în acest sens.

La fel, Colegiul va reține argumentele expuse de instanța de fond, că declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX și ale martorilor, că Lazăr Sergiu a imobilizat-o pe XXXXX XXXXX, urcând cu genunchii peste ea, se confirmă prin circumstanțele obiective constatate în rezultatul examinării medico-legale și expuse în raportul de expertiză judiciară nr. 202024P0071 din 16 aprilie 2020, din care rezultă că pe corpul victimei XXXXX XXXXX s-au depistat echimoză pe umărul drept.

Concluzia Colegiul lărgit că inculpatul Lazăr Sergiu a săvârșit faptele reținute, are la bază și mesajele care sunt expediate de către inculpatul Lazăr Sergiu părții vătămate XXXXX XXXXX pe data de 19 martie 2020, ora 04.28, din care rezultă că acesta își cere iertare de la victima XXXXX XXXXX, rugând-o să se împace cu el, pentru a fi eliberat din detenție.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit reține că starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate de prima instanță, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 171 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Astfel, Colegiul reține că eroarea comisă de instanța de apel, sub aspectul încadrării greșite a acțiunilor inculpatului, urmează a fi corectată având în vedere că apelul acuzării greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Lazăr Sergiu.

Prin urmare, Colegiul menționează că prima instanță a pronunțat o sentință motivată și întemeiată, iar în atare situație se concluzionează că, apelul declarat de către acuzare a fost greșit admis, iar recursurile declarate de inculpat și apărătorul său, sunt întemeiate și urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei recurate și menținerea sentinței instanței de fond.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul Lazăr Sergiu și de avocatul Oxana Hamureac în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2021, în privința inculpatului *LAZĂR Sergiu Xxxxxx*, pe motiv că apelul a fost greșit admis.

Menține sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 02 februarie 2021, în privința inculpatului *LAZĂR Sergiu Xxxxxx*

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 februarie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecători

Liliana CATAN

Iurie DIACONU

Ion GUZUN

Victor BOICO